

Czytania: (Iz 40, 1-5. 9-11); (Ps 104 (103), 1-2a. 3b-4. 24-25. 27-28. 29b-30); (Tt 2, 11-14; 3, 4-7); Aklamacja (Łk 3, 16); Ewangelia Łk 3, 15-16.21-22

Dzisiaj Izajasz każe się radować i pocieszać nawzajem, ponieważ nadchodzi Bóg, który wybawia i wyprowadza człowieka z niewoli, i chwała Pańska objawi się w Jerozolimie i Judzie. Izajasz zapowiada, że On dzierży władzę i będzie pasterzem, będzie pasł, gromadził swą trzodę, jagnięta nosił, karmiące prowadził łagodnie, do wszystkich będzie podchodził ze stosownym nastawieniem i indywidualną pomocą. Izajasz każe pocieszać i wołać: „Oto wasz Bóg”. Ten fragment z Księgi Izajasza możemy odnieść do chrztu Jezusa w Jordanie. Ten chrzest to znak nadziei, zbliżającego się pocieszenia.

Wody chrztu w Jordanie są symbolem nawrócenia, prostowania ścieżek swojego życia, oczyszczenia, to początek drogi powrotu do Boga i poznawania Boga na nowo, w Jezusie Chrystusie i Jego nauczaniu. Chrzest przyjęty z rąk Jan Chrzciciela dla tych ludzi, którzy do niego przychodzili, był momentem nawrócenia, reformy życia. Było to dla nich oczyszczające obmycie z grzechów, woda Jordanu, była to, w znaczeniu symbolicznym, woda, w której zostawia się grzechy. Ale czym było wejście do tej wody, dla Jezusa. Tutaj symbolika jest inna. Jezus, syn Boży, stał się człowiekiem i był do nas podobny we wszystkim oprócz grzechu – jak mówi Pismo Św. i wszedł do wody Jordanu, nie po to, aby zostawić tam swoje grzechy, ale odwrotnie, aby wziąć tam grzechy nas wszystkich, On symbolicznie wziął na siebie grzechy całego świata. Aby za te grzechy na koniec życia, złożyć Bogu ofiarę doskonałą. A chrzest Duchem św. i ogniem to chrzest doskonałego oczyszczenia, jak pisze św. Paweł „On z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu św.”, abyśmy nie byli już tylko pokutnikami, ale dziećmi Bożymi i dziedzicami życia wiecznego.

W tej scenie nad Jordanem objawia się w pełni to, co Izajasz nazywa „Chwała Pańska”. Jeden Bóg, objawia się nam jako Ojciec, Syn i Duch Św., aby wszyscy później w imię Trójcy św. przyjmowali chrzest. Zgodnie z przykazaniem jakie dał Jezus swoim uczniom w Ewangelii św. Mateusza: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

Św. Paweł daje nam też wskazówkę jak żyć po nawróceniu, należy odciąć się od tego co wyrażałoby brak szacunku wobec Pana Boga (bezbożność), i opanowywać przyziemne namiętności i niezdrowe pasje (żądze), po to, abyśmy mogli kształtować swoje życie w sposób wolny i świadomy, abyśmy „rozumnie, sprawiedliwie i pobożnie” żyli na tym świecie. Rozumnie w stosunku do samych siebie, sprawiedliwie w stosunku do innych i pobożnie w stosunku do Boga.

Prośmy Boga o łaskę ciągłego nawracania się i doskonalenia, abyśmy żyli rozumnie, sprawiedliwie i pobożnie.

o. Wiesław Jonczyk SJ